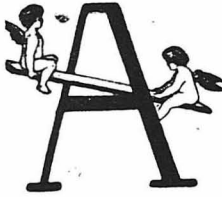

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΘΕΡΙΝΕΣ ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ",

(Ένα άπεκαλυπτικό άρθρο του Αμερικανού δημοσιογράφου Δ. Μ. Μεντ-γκόμερφυ για τους εξωφρενισμούς και τα τελευταία διαζύγια των «αστέρων»)

ΡΑΓΕ υπάρχουν πιά ιδιότροπες και πιά άστατες γυναίκες από τους «αστέρες»; Ναί-ναι κανείς ότι το Χόλλυγουντ έχει το μονοπώλιο της τρέλλας. "Αν αυτό δεν είνε αλήθεια, τότε πώς μπορούν να εξηγηθούν μερικά εκπληκτικά γεγονότα που συνέβησαν τον τελευταίο καιρό στην κινηματογραφική οθόνη; Πρώτη απ' όλους τους «αστέρες» έκανε την αρχή μας σειράς τρελλών περιπετειών η χαριτωμένη Σόβια Σιντνέι. Μιά ημέρα έφυγε ξαφνικά για τη Νέα Υόρκη, αφήνον-
τας στη μέση την πιο όμορφη ταινία της, που την αγόριζε με τον Μωρίς Σεβάλιέ. Η Σόβια Σιντνέι φόρτωσε κρυφά στο ξενοδοχείο τις απαραίτητες βαλίτσες της και, δίχως να αποχαιρετήσει κανέναν, έφυγε για το Μπρονξγουάι, όπου την είχε καλέσει, όπως άρχισαν να ψιθυρίζουν αμέσως ή χωρίς γνώσεις, ο πιο όμορφος χορευτής των νικετιανών καισαριών, ο Σάσα Ρουβίνσκι, ένας ξεχαστός Ρώσος πρίγκιπ, ασθεντικός εξεθλωμένος του περιήμιον Γουισπούλ, του δολοφόνου του Ρασαούλνι. "Όποια έπος κι' αν ήταν η ατία της δραμετεύσεώς της από το Χόλλυγουντ, δεν μπορεί κανείς να μη τη χαρακτηρίσει ως ένα σκανδαλώδες κρούσμα άναστασης στην άσπρη παιδαγωγία που επιβάλλουν ή κινηματογραφικές εταιρίες στους «αστέρες» τους. Μά μήπως φταίει ή τρέλλι ή ιδιότροπη Σιντνέι;... Το κακό παράδειγμα το είχε δώσει απ' καιρό ή μεγάλη Μάρλεν Ντήτριχ, που είχε δηλώσει μια ημέρα, φροντίζοντας σαν παθόνι από την ύπερφημεία της :

— Για μας τους «αστέρες», τα συμβόλαια είνε κυριέλογατα !... Μαντέψτε τώρα τον πανικό που σκόρπισαν στο Χόλλυγουντ αυτά τ' επιβρόδονα λόγια της «Ξανθείας Αφροδίτης». Η παραμυθική βλάβη σε μια τέτοια ζωολογία μηχανή, όπως είνε ή φίμωποιός, φθάνει να την κάνει να χάσει πλήρηρα εξατομικήρα δολάρια. "Όλες ή δουλειές εκεί πέρα γίνονται με μαθηματική ακρίβεια και με το χρονόμετρο στο χέρι. Κάθε τρέλλι λοιπόν, κάθε ιδιότροπία, κάθε άναπακόη, έχει ως αποτέλεσμα τις περισσότερες φορές μια μεγάλη κι' άνεπαρόδοτη καταστροφή.

Οι διεθνήτα των κινηματογραφικών εταιριών, τρομοκρατημένοι από τα τελευταία αλλεπάλληλα αντιπειθαρχικά κρούσματα των «αστέρων», εξέλεξαν μια επιτροπή με πρόεδρο τον Γουίλ Χάινς για να αντιμιστωθούν με πρακτικά κι' ασπρήρα μέτρα αυτή την ξεκουθιο κατάσταση. Κι' ο Γουίλ Χάινς στο τέλος της πρώτης συνεδριάσεως της επιτροπής εξεφώνησε έναν πολύ-κροτο λόγο που έκανε μεγάλη έντυπωση σ' όλο τον κόσμο του κινηματογράφου

«Δεν υπάρχει κανένα άλλο μέσο, κατέληξε ο πρόεδρος της επιτροπής, παρά το να' αρχίσουμε να εφαρμόζουμε κι' αυτές αντίποινα : "Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και δόντα αντί δόντους ! "Όταν ένας «αστέρας» δεν ανταποκρίνεται στα βασικά καθήκοντά του κι' εμπίπτει σε κίνδυνο τη δουλειά και τον κόσμο γιλιόδων ανθρώπων με τις ελαφρό-τητες του, δεν πιάς μένει να κάνουμε τίποτ' άλλο παρά να τον αβύσουμε από το στεφάνιο του Χόλλυγουντ... Έτσι που είμαστε ίκανοί να μεταμορφώσουμε σε είδωλο μια άσημαντή γυναίκα, μπορούμε να κάνουμε και το αντίθετο και να γρομμώσουμε από τα βάθρα τους, τα μεγαλύτερα είδωλα του κινηματογράφου. Κι' άλλοτε έχουμε αβολοιθίσει για λίγο καιρό μια τέτοια τακτική και θα θυμάσθε ακόμη ότι δνόματα που έλαμπαν έντιφλωτικά, έβουσαν άζαφνα και κατέληξαν μια μέρα στους ύπαιθρους ύπογειους παραδείσιους του Λόνγκ Άιλαντ...

«Είμαστε μια βιομηχανία στην ύπηρεσία ενός έθνους κι' οι «αστέρες» δεν είνε τίποτ' άλλο παρά τα πόνια σ' ένα σκάκι, με το όλοιο παίζονται ζωολογισαία σιμψέροντα. Μόλις δύσει ένας «αστέρας», φροντίζουμε αμέσως να ανατείλει ένας άλλος κι' έτσι καταφέρνουμε να κρατάμε την οικο-νομική ίσορροπία του Χόλλυγουντ. "Ας προσέ-ξουν λοιπόν ή διάφορες γόησσες που ξεχνάν δια-ρκώς τις ύποχρεώσεις τους, γιατί θ' αρχίσουμε να εφαρμόζουμε αντίποινα !»

Καίρια φωνάζει; Την τρέλλα της Σόβιας Σιντνέι την συνέχισε ή γοητευτική Κα-ρολ Λουπάς με το ξαφνικό διαζύγιο της. Η είδησι αυτή έπεσε στο Χόλλυγουντ σαν κεραυνός ! Ένα πρωί ή Καρολ Λουπάς, αντί να πάει στο «στούντιο» και να εξασκηθίσει το «αγρίσιμα» του καινούργιου της φίλμ, πήγε το αεροπλάνο και τράβηξε για το Ρέιν, την περίφημη πόλι των διαζυγίων... Μά πώς ήταν δυνατό ένα τέτοιο πράγμα ; 'Ο γάμος της Καρολ Λουπάς με τον Ουίλλιαμ Πάουελ, έθεωρείτο ως ένα από τα πιο ταμπερά είδωλα. 'Ο Ουίλλιαμ ήταν ένας φρόνιμος και λογι-κότος νέος που άναμειβε το σπίτι του και τη γυναίκα του. Η Καρολ πάλι δεν είχε δώσει ως τότε κανένα άφορη σίτη ζωές γλώσσες.

Βρισκόμαστε στο Χόλλυγουντ. Έλεγε ο Ουίλλιαμ Πάουελ, έτσι στην τζην, δίχως να πιάς ζώνη καρδιά έντύπωση... Θα ζούσαμε το ίδιο εντυχιόμενοι και στο πιο άπόθερο χωριό της Ντακότα !... Γιατί όμως θέλουν τώρα να χωρίσουν αυτοί οι δυο άγαμητοί σύ-ζυγοι ; 'Ο λόγος δεν άρχισε να γίνη γνωστός. Η Καρολ Λουπάς δεν ήταν γνωστή ως άσπρη και τρέλλι γυναίκα, 'Εδώ κι' ένα χρόνο ο Τζέσσι Χάλεν έγραψε κι' αυτήν σ' ένα άρθρο του τ' αβόλοισθα χαρακτηριστα λόγια :

«Υπάρχει μια γυναίκα στο Χόλλυγουντ που δεν μπορεί ακόμη να την καταλάβω... Η Γκαίτα Γκάρμπο μοιάζει κι' ένα κοριτσι που γέρο-σε ξαφνικά. Η Μάρλεν Ντήτριχ μοιάζει μιας γυναίκας που δεν άγά-πησε ποτέ στα πρώτα νεανικά της χρόνια. Η Καρολ Λουπάς μου φαίνεται σαν μια γυναίκα που δεν ζη τη δική της ζωή και που προσπαθεί ακόμη να καταλάβη τον εαυτό της. "Αν με ρωτήσετε πώς είνε, θα σας άπαντήσω ότι μου έδωσε την έντυπωση μιας φρόνιμης και σεμνής γυναίκας από εκείνες που θέλουν μια καρδιά και μια καίριος !»

"Ε, λοιπόν ! 'Εδώ κι' ένα χρόνο το ήμιστιο δεν είχε αρχή η-ζώνη. Τώρα όμως έστασε άζαφνα κι' όλος ήταν φρεσκο, αναστάτισε το Χόλλυγουντ. Η Καρολ Λουπάς κατάλαβε μια ημέρα ότι ο φηγος και κοινοκλής Ουίλλιαμ Πάουελ δεν ήταν ο άνδρας που ταιριάζε στον τόσο φιλόδοξο και τόσο φιλόδοξο χαρακτήρα της. Και δίχως να διστάσει τα παράτησε όλα, από τον άνδρα της ως το φίλμ της, κι' έ-παιε στο Ρέιν για να πάρη διαζύγιο...

Το πιο εκπληκτικό έπος απ' όλα είνε το σκάνδαλο της Μάρης Κιζοβίτς. Η περίφημη «βασιλοισα των άστερων» του Χόλλυγουντ, όπως λένε την γυναίκα του Ντοϊνζλας Φαφίμαντζ, φαίνεται ότι ξεμιο-ρήθηκε κι' άρχισε να μιμνήτα τις τρέλλες που κάνουν τα σταδία της, σαν τη μαροίλια και χαριτωμένη Σόβια Σιντνέι. Η Μάρη Κιζοβίτς, λοιπόν, πήγε κι' αυτή μια ημέρα το αερο-πλάνο από το Χόλλυγουντ κι' έπαιε στο Σικάγο, για να φίληση τον Μπρίντον Ρόγκερς, τον περί-φημο διεθνή δεξήστρα, που είχε την εξασκη-τική του ή γκαρνάσιση την έκθεση του «Ένας Αίθνας Προσόδος», δηλαδή την έκθεση του Σικά-γο, με μια μεγάλη στανάλα... Απτή ή τρέλλι προσέτιμα ήταν ή πρώτη άπαστία που έκανε ή Μάρη από «Ντοϊνζ». Κι' έκεινος, φυσικά, που ζητούσε άμορη ή χωρίσι, γιατί όπως λένε, στο τελευταίο του ταξείδι στο Λονδίνο, τα εύπλετες με μια βαθύτατη κόρησα που συγγενεί με τον βασιλέα Οέγο της Αγγλίας, φροντίζει τώρα να πάρη το διαζύγιο. Κι' όπως συμβαίνει πάντα τα πλάσμανα θα τα πληρώσει ή κινηματογραφική έταίρια τους που αναγκάστηκε να σταματήση ά-μέσως το τελευταίο φίλμ της Μάρης Πίτσφορντ..

Η επιθυμία της τρέλλας είχε κι' ένα άλλο ά-κόμη θύμα, την προσηχη κι' άγροχηγή 'Ελίσσα Λάντι. 'Ο μεγάλος «αστέρας» της «Φόξ», ύπο-χρεώμενος να δουλειη στο Χόλλυγουντ κι' αυτό τ' άνεπαφόρα κινικά καίριατα, τρελλάθηκε ξα-φνικά και λίγο έλειψε να καταστρέψη τη φήμη της. Ξέρετε τι έκανε; Αγκάλιασε και φίλησε έ-ναν άγνωστο στή μέση του δρόμου !...

"Ένα μεσημέρι, ή 'Ελίσσα φεύγοντας από το «στούντιο» βρέθηκε μπροστά σ' ένα σαραντάη έμπορο άπροσδιορίστον όμορφιάς. Μόλις, λοιπόν, τον άντικρίσε, οίχθηκε στο λαμό του και τον φίλησε στο στόμα ! "Ελετα πήδηξε σ' ένα άπο-κρίστο και γύρισε στο σπίτι της σαν τρελλή... 'Ο μεσόλοτος έμπορος που είχε άναγνωρίσει τον με-γάλο «αστέρα», λίγο έλειψε να λάθη συγκοπή της καρδιάς. Τέλος, όταν συνήλθε, πήρε κι' αυτός

Η Καρολ Λουπάς, με το σύζυγο της Μπιλ Πάουελ, τον οποίο χωρίσει.

Τι να πη τώρα κανείς; Δεν βρίσκει κανένα δικαιολογία για τους «αστέρες». Τόσο λοιπόν τους πείραξαν στα νεύρα τα κινικά καίριατα της

ΕΡΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΦΙΛΙΟΥ

Ε΄.

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

«...Θάχουμε ντιόσνια μωρούμενα μ΄ ελαφρά άρώματα και θαθεία σαν μη μάτα. Και στίς ήταξέρες παράξεια λουλουόδια που άνοιξαν για μασ κάτω από πιό φρωτεινούς ούραούς. Άπό τη φλόγα τους ή διό καρδίες μασ θα φέγ...

στή διάθεσι των χειλιών μου...

«Χαίρε, αγαπημένη κι΄ άδούγκρη φίλη. Χαίρε πολυαγαπημένη έκλεκτή της καρδίης μου, χαίρε θεία, ψυχή, ζωή μου, χαίρε γλυκειά μου, που είσαι το πάν για μένα. Δέξου τόσα φίλια, όσα κι΄ έσύ θάθέλεις να μου δώσης, κι΄ ή κόμα παραπάνω. Σού τά σκορπίζω και πέταλα ρόδια πάνω στο παϊνόρρο σου σώμα...

Και σ΄ άλλο γράμμα :

«Καταδέξου ν΄ άκουπήσης τά ρόδια χείλι σου στά ίξη ατά τών άκρών, που έρχουν τό γράμμα μου... Κι΄ έγώ θα σου πώ τόν έρωτά μου. Τότε θα κλώσης κι΄ έγώ θά σοφολίω τό μάγουλό σου με θερμά φίλια, σιγιώνοντας με τή φλόγα τους τά δάκρυά σου...

Και άλλου πάλι :

«Η παιξίδα των μαλλιών σου, που ποδοστειλες, είνε θείο δώρο για μένα. Ήν εκίλησα, τήν έμάσσησα, τήν έμοόσκαρα με τά δάκρυα της άγάτης...

Τά γράμματά ατά τού Μπαριτό είνε γειάτα πάθος κα΄ έρωτά ήλιογρό. Θά έξητρούλλιαν έκείνη που τά έδιόθαζε, θα της άνοστάτουν τό μυαλό κα΄ τήν καρδιά.

Νά τωρα κα΄ μι άλλη έρωτική, έπιστολή, βγαλιμένη από ένα έργο τού Κομμουνιστή, ήτοι :

«Ή εκάσις! Άγ, τί ποικάνε, γλυκειά μου ΄ουλιό! ΄Ηθέλες να μ΄ άντείνεψης, κι΄ έφερεις τό χαίο μου! Είμαι άκομα μεθυσμένος, είμαι τρέλλος. Όλες μου ή πίσθήσεις είνε άναστατόμενες. Έκείνο τό θανάσιμο φιλι σου μου έταραξε τό μυαλό. Άπό τά χείλι σου ήπισ τό δηλητήριο, που με φλογίζει, με καιει, με λιώνει, με σκοτώνει.

... ..

«Όχι, κρέπασε τά φίλια σου, δεν μπορώ να τά ύποφερω, είνε πολύ άσπια, πολύ συγκλονιστικά, τρυπών ως τήν καρδιά, καιει ως τό μεθούλι, που φέρουν τρέλλα... Ένα μού... Ένα και μ΄ έρριξε σ΄ αυτό τό θάσανο που δεν μπορώ να γλυτώσω... Δεν μπορώ να ζήσω στήν κατάστασι που είμαι. Νοιώθω πίσ στο τέλος θα ξεμυχήσω στα πόδια σου μπροστά, ή μεσ΄ στήν άγκαλιά σου...

Ή παρακάτω περιγραφή από τήν «Ερωσιόδια» περιγραφέι επίσης μιά έρωτική συνάντησι τού καϊού κα΄ λιποταξού βασιλιά Έρρίκου ΄ κα΄ της αγαπημένης του Γαβριέλλας ντ΄ Έστρε. Οι δύο έρωτευμένοι άλλίζων τρυφερά φίλι ήσά σ΄ ένα κήπο άνθισμένο.

«Στό θαθος αάτου τού κήπου, στήν άγθη ενός ρυακιού, με γάργαρα νερά, στον ίσκιό μιās υριτίας, που προστα τεύει πάντα τό έρωτικό μυστήριο, ή ντ΄ Έστρε έγάριζε τό φίλι της στον πολυαγαπημένο της. Εκείνος έλυωνε από άγάθη κοιτά της, κι΄ έκείνη σπαταρούσε από εύτυχία μετου. Τα μάτια τους ήσαν γευσία δάκρυα, δάκρυα γλυκά τών έρωτευμένων. Στήν κρηφή έκείνη έρωτική φιλιά, οι δύο έρωτευμένοι έννοιασαν τό μεθού έκείνο, τά θέλητρα και τις παραφορές που φέρει μια τρυφερή και άγνη άγάθη. Όποιος τά έδοκίμασε, μόνον έκείνος μπορεί να τα περιγράψη.

Τά φίλια τών έρωτευμένων είνε τά ίδια πάντα, κι΄ όλοι οι έρωτηαί τού έρωτα φέλουν τις ίδιες παθητικές έννοδιές.

Ή Ρασίλιτ, ή έκπτη μυθιστοριογράφος, περιγράφει κι΄ ατή, μ΄ έξαιρετική δύναμη, μιά σσηνή σφοδρού έρωτικού πάθους. Δυό έρωτευμένοι, που ή περιπέτειες της ζωής τους έχώρισαν για πολύ καιρό, συναντώνται ξανά. Είνε τόρα οι δυό τους μονόχοι, ο ένας δίπλα στον άλλο, στ΄ άγοράκι, κοντά σ΄ έναν παλιό μύλο. Εκείνος είνε ένας τρωαξ, βωολόγος ναιτικός κι΄ έκείνη μιά κόρη τών άρχών ποιητή κα΄ τραγυιδίστρια.

«...Ένοιώσαν τά χείρια τους να μυμηγκιάζου από τόν πόθο να χαιδέψουν.

- Μάτια!
- Νιό!
- Θάθελα να ξαναδοκιμάσω τή γεύσι τών φιλιών σου, ποιη στώσι τήν ψυχή μου στά μούτρα τού διαβόλου!

Και τά χείλι τους ένώθησαν. Τα σώματά τους άγκαλιάστηκαν. Τους συγκλόυζε τό ίδιο πάθος ή ίδια λαχτήρα τους πλάτασε και τους έθλιβε ή ίδια σκέφι. «Εκλαγαν κι΄ έγγελοσαν.

-Άντιό, άγόριο μου, πρέπει να γυρίσω σπίτι.
-Άντιό, Μάντια, θα ξαναβρω αύριο. Η γεύσι και τό άρωμα τών φιλιών σου δεν άλλαξε. Έχουν άκομα τή μυρωδιά τών άλικων ρόδων που θυμίζε τή μυρωδιά τού πιερισού.
«Έτσι παθητικό είνε τ΄ άγγάλλισμα δυό έρωτευμένων που ξαναπέφτουν, ύστερ΄ από καιρό, στήν άγκαλιά ο Ένας τού άλλου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ΄Η συνέχεια.

... σαν δυό λαμπάδες μπρός στο διπλον καθίστη τού πνεύματός μας.
«Έτσι μιλάει ο Μπαουτελιώ για τους έρωτευμένους, για τό θετικό κα΄ τά τρελλά φίλια τους.

Νά άκούμα πως μιά νέα θυμίζει στον αγαπημένο της που λείπει μια χρονά της, τις τρελλές τους:

«Άγάθη μου! φίλε μου, είμαι μόνη κι΄ ύμως νοιώθω άκομα στα χείλι τή γεύσι τών φιλιών σου.

«Θυμίζω... Άκού... Άφρησε με να τραγουδήσω, για μενα μόνο, τό θετό τραγούδι των φρωτών έρωτών μας. Κι΄ ήπως ν΄ ανατριχιάσης στή θύμησι τών φιλιών μας, καθώς ανατριχιάζω κι΄ έγώ.

«Έτσι, καθώς τό θέλεις, τά μπουκαλάκια τών άρωμάτων και έαυρωμάτων και τό θαρό τους μύρο έχει γεμίσει τό δωμάτιο. Σπαρτώνει σε μιά γωνιά σέ περιμένα έλο λαχτήρα. Και να πώ έρχεσαι, άγάθη μου!

«Τό στομα σου άπομωζά τά χείλι μου, όπως ή μέλισσα τό νεκταρ τών λουλουδιών.

«Έλα, άγάθη μου. Μ΄ άρέσουν τά φίλια σου και τά μάτια σου. Και κλαίω από εύτυχία μέσα στήν άγκαλιά σου.

Μά εκτός τών ήλιογρόν φιλιών, είνε κι΄ άλλα φίλια αγαπημένων, πώ γλυκά, πώ θροσοερά.

Ο Σατωμαριάν από όσπια, τού μυθιστόρημα «Ατάλια» μασ δίνει μιά λεπτή περιγραφή ενός φίλιού δυό νέων έραστών της Ατάλιας κα΄ τού Ρενέ — που έξοσαν στήν άγκαλιά μιās μαγευτικής φάσης, ή όποια με τήν όμορφιά της παραξινούσε για έρωτα. Ατή ή περιγραφή τού Σατωμαριάν είνε ένα ύπέροχο έρωτικό ποήμα.

«Από τότε πεια, άφηγείται ο Ρενέ, ή άπιστία της Άταλιας κατανούσε πεια μπάση. Τήν είχα πιάσει σφιχτά, ή πιαση της με μεθούσε, ροσοδού από τά χείλι της τό γλυκό έρωτικό ποτό. Και με τά μάτια προς τόν ούρανο, κρατούσα μέσα στα χείρια μου, ένώπιον τού Αλιούτου Θεού, τή γλυκειά μου γυναίκα.

Και με τά γράμματά τους οι έρωτευμένοι στέλνον ή ένας στον άλλο φίλια, κα΄ τά φίλια ατά είνε σαν φωντάσματα τών ζωντανών χαδιών που άλλίζων, όταν θροσοδνε μόνι. Διαβάζοντας κανείς τά έρωτικά ραβανία, μαντεύει τις τρελλές θωπήτες έκείνων που τά γράφουν.

Νά μερικά φίλια, συναγμένα στήν τύχη από διάφορες έρωτικές άλλήλογραφής. Είνε σπαρταριστά, λαχνηραστά φίλια, τσαχλινά κα΄ κατεργάρια, σαν τόν ίδιον τόν έρωτα.

(Ο Μιραμπό στη Σοφία)

«Άκομα ανατριχιάζω από έρωτα, όταν σε σκέπτομαι. Θυμομά... τό κεράλι σου γυρμένο στήν άγκαλιά μου, ο άσπρος σου, σαν άλαβάστρινος λαμρός

ένα ταξι κι΄ έτρεξε στή όλλα της Έλισσα Λάντι. Έκει όμως τόν ύπεδέχθη ένας ήρώαλλιος αρχιδιάμαυπος με πολύ άσχημο τρόπο.

—Μά πότε της, έπέμενε ο έπιπορος, ότι είναι έκείνης που φίλησε στο δρόμο!...

—Άκριβός, γι΄ αυτό δεν έπιθυμεί να σάς δεχθί ή ποιητήσισα... τού άπάντησε ο γίγας κα΄ τού έλλεισε κατάμουτρα τήν πόρτα.

Πρώτη τόρα άπ΄ όλους τους άαστέρους ή Μάριον Νταϊβίς διακωλύησε τήν τρέλλα της Έλισσα Λάντι.

—Μου φάνετα ότι ή Έλισσα έκανε πολύ καλά, έδήλωσε στους δημοσιογράφους. Κάθε τόσο πρέπει να φιλάμε ένα κοινό άνθρώπο, εμεις που φιλάμε πάντα έξαιρετικούς ανθρώπους τόσο στη ζωή, όσο και στον κινηματογράφο!...

΄Η ίδια ή Λάντι πάλι έξηγήσε άργότερα για ποιό λόγο είχε κάνει έκείνη τήν τρέλλα:

—Όλος ο κόσμος λέει ότι τρελλάθηκα από τή ζέση!... Μά έγώ νομίζω ότι τά κινιά κα΄νιατα δεν έχουν καμιά σχέση με τήν περιπέτειά μου. Φίλησα έναν άγνωστο στη μέση τού δρόμου, γιατί ήθελα άπλοδοστα να κάνω κα΄τι τό άσυνήθιστο, έναν έξωφρενασμένο!...

΄Η «Φόξ» όστόσο δεν βρήκε διόλου τού νόστου της ατό τόν έξωφρενασμένο κι΄ έαπισσε άμέσως να ύποδειξη στήν Έλισσα Λάντι, ότι αν διακινδυνεύσει άκόμη μιά φορά τή φήμη που έχει ως μιά άσθητή κα΄ μυστηριώδης ποιητήσισα, θα βρεθί στή δύσκολη θέση να τήν διαγράψη από τόν κατάλογο τών άαστέρων της.

Αυτό λοιπόν σημαίνει ότι ή κινηματογραφική έταιρεία δεν είνε πια διατεθειμένη να ύφισταντα τό άντιπειθαρχικά κρούσματα τών άαστέρων κι΄ ότι στή πρώτη εικαρία τους απειλούν άμέσως με άντίποινα!...

Δ. Μ. ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ

